

חולין פרק ג אלו טרפות דף נו

במשנה כתוב שעוף שנשברו רגליו כשר, רבא בדק עופות שנשברו רגליהם שלא נחתך צומת הגידין והכשיר.

ר' יהודה אמר בשם רב שבבהמה אם נעקר יד (רגל קדמית) כשרה אבל אם נעקר רגל טרפה, בעוף אם נעקר רגל טרפה וגם אם נעקר כנף טרפה משום שחוששים שמא ניקבה הריאה מעצם הכנף השבורה, שמואל ור' יוחנן אמרו שאם נשבר כנף תיבדק שלא ניקב הריאה וכשרה. חזקיה אמר שאין לעוף ריאה, אמר לו ר' יוחנן שיש לו ריאה והיא בצבע אדום כהה ותקועה בין הצלעות. ר' זירא ור' יוחנן גם אמרו שנשמט הירך בעוף טרפה, וכך אמר ריב"ל שהלכה רווחת בישראל ששמוטת ירך בעוף טרפה.

ר' הונא אמר בשם רב שעוף שנעקרה רגלו כשרה והסביר שרק כאשר היה רב בפומפידתא וראה שנוהגים לאיסור החמיר להם, והסביר ר' ירמיה שלמרות שאם ניטלה כל הרגל מהחיבור בירך כשרה סובר רב שאם נחתכה הרגל בעצם השוק מן הארכובה ולמעלה או שנחתך צומת הגידים באותו מקום בלי לשבור את העצם טרפה למרות שהוא נמוך מהירך משום שכך הוא טבע בעלי החיים שאם נעקרה הרגל כולה חיה ואם נחתך מעל הארכובה מתה. ר' חנינא אמר שרבי הגדול הורה לו להתיר עוף שנשמטה ירכו והמליח את העוף והיה מראה כך לתלמידיו.

ר' יהודה אמר שאם ניטלו כל הנוצות של בהמה גם מה שנראה כעין פלומה טרפה, הלך ר"ש ולקח תרנגולת שנשמטו נוצותיה והניח עליה מטלית של צורפים לשמור עליה חמה וגידלה כנפיים יותר ממה שהיה קודם לכן והוכיח שאינה טרפה.